

Bakalářská práce

Meditace a sen v díle českých mistrů počátku 20. století

Jméno a příjmení (student): Jan Čichovský

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, PhD.

Posudek vedoucího práce:

Jan Čichovský obhajuje práci, ve které se velmi osobitým způsobem zaměřil na život a dílo dvou umělců, ideově svázaných s uměním přelomu 19. a 20. století. Na význam Meditace a snu pro tvůrčí milieu dané epochy upozornila již v minulosti celá řada uměleckých historiků (jejichž jména Čichovský v kapitole Přehled dosavadního bádání zcela správně zmiňuje, bohužel však bez toho, aby v poznámkovém aparátu uváděl bibliografické údaje konkrétních studií). Proto by se mohlo zdát, že v rámci tématu, které si pro svou bakalářskou práci Jan Čichovský vybral, nemůže být konstatováno nic nového a objevného. Předkládaná práce však dokazuje neoprávněnost podobného názoru.

Originalita a původnost Čichovského práce tkví jednak ve šťastné volbě osobnosti Rudolfa Adámka jako jednoho ze dvou „mistrů“, jimž je zde věnována pozornost. Jak píše sám Čichovský, Adámek je „neprávem opomíjeným“ umělcem, což je v celkové koncepci práce vyváženo druhou osobností, významným a ceněným představitelem secesního symbolismu Františkem Bílkem. Dalším momentem, který Čichovského práci činí přínosnou, je autorova schopnost vhodně do svých úvah o umělecké tvorbě zakomponovávat odkazy na dobovou poezii a literaturu, zejména mystického zaměření a dále citace korespondence. Analýzu děl Rudolfa Adámka doplňuje funkčními srovnáními s díly jeho současníků. Z hlediska obvyklých metod dějin umění by se mohly zdát zavádějící odkazy do oblastí meditačních technik a terapeutické praxe, v případě osobnosti a díla Rudolfa Adámka však tyto exkurzy nepůsobí rušivě, naopak funkčně rozšiřují pole interpretačních možností.

Logicky méně nového přináší část práce věnovaná osobnosti Františka Bílka. Přesto volba motivů a témat spojených s touto osobností zajímavým způsobem doplňuje již řečené o Rudolfovi Adámkovi.

Poněkud zamrzí, že zajímavé myšlenky, ke kterým autor dospívá v jednotlivých pasážích práce nedokáže syntetizovat a významově zobecnit v jejím závěru.

Nešvarem práce jsou časté stylisticky těžkopádné formulace a řada překlepů. Oba tyto nedostatky by při tom bylo možné odstranit během pečlivé korektury textu. Nešťastná formulace v několika případech dokonce posouvá význam sděleného a ačkoliv čtenář tuší, že autor věděl, o čem píše, výsledný text se blíží faktickému, či interpretačnímu pochybení.

Nedůsledně je také upraven poznámkový aparát. Autor například při citování dopisů neodkazuje na edice, ve kterých byly dopisy vydány, případně na archivy, ve kterých je našel.

Přes tyto výtky doporučuji bakalářskou práci k obhájení.

V Praze dne 23. července 2009

.....

podpis vedoucího bakalářské práce